

denne Slægt, Næsebjörnen. Forfatteren foreslaaer for dette Overgangsdyr indtil videre Navnet *Nasua ursina*, skjönt han ei tvivler om, at det ved et fuldstændigere Bekjendtskab vil vise sig tilstrækkelig afvigende fra denne sidstnævnte Slægt til at danne en egen.

Etatsraad *Reinhardt* meddeelte Bemærkninger over tvende for den grønlandske Fauna nye Fiskearter.

“Den ene af disse, *Liparis glutinosus* (Pal.), af hvilken forevistes et Specimen og et fuldstændigt Skelet, er omtrent for 100 Aar siden opdaget af den utrættelige Steller ved den østlige Kyst af Kamschatka. Han udkastede en fuldstændig Beskrivelse og en kort Anatomie af den i sin Dagbog 1741. Dagbogen tilligemed et vindtörret Exemplar af Fisken indsendtes til det keiserlige Videnskabernes Academie i Petersborg, hvorfra begge Dele efter flere Aars Forløb meddeelttes den berømte *Pallas*, som gav Fisken Navn af *Cyclopterus gelatinosus*, og leverede i det 7de Hefte af *Specilegia zoologica* Aar 1769 den *Stellerske* Beskrivelse og Anatomie, med nogle Tilføielser om Skelettet, hvortil det vindtörrede Exemplar blev anvendt. Tillige giver han en Afbildning af Fisken efter dette Exemplar, men som er aldeles vildledende. Fra *Specilegius* gik Arten over i Systemerne og blev naturligviis optaget i *Pallas* Fauna rossoasiatica (1831), men uden ringeste Forandring i Beskrivelsen. Denne Art har siden *Stellers* Död, saa vidt jeg veed, ikke været fundet eller omtalt efter Autopsie af nogen Zoolog. Statsraad *Brandt* i Petersborg har underrettet mig om, at den ikke er forekommet i de Sendinger, som det keiserlige Videnskabernes Academie har erholdt i de sidste to Decennier fra Kamschatka, og at den ikke findes i *Academiets* Samling.

Nogle faa Forfattere nævner vel hypothetisk denne Art; saaledes mener *Fabricius* at den store grønlandske Art, *Museets* *Liparis tuni-catus* vel kunde være den *stellerske*, men dertil er aldeles ingen Grund. Naar *Bennet* erklærer den paa *Beechy's* Reise ved Öen *St. Lorenzo* fundne, af *Collie* anmeldte *Liparis* for at være *Liparis glutinosus*, saa synes

kun Localiteten at have bragt ham paa denne Mening, thi i den korte Angivelse af Collie ligger intet som berettiger til en saadan Mening. Det fortjener at bemærkes, at Collie har samme urigtige Anskuelse om den forreste eller nederste noget forlængede Deel af Brystfinnerne hos Liparis, som Yarrel har, at den nemlig er den med Brystfinnerne forenede og i en Flugt sig strækkende Bugfinne, en Opfattelse, som det første bedste Skelet af en Liparis tilbageviser. Museet har Tid efter anden erholdt 4 Exemplarer af denne Fisk fra Grönland, men de første i en saa slet Tilstand, at de ikke kunde erkjendes. De nedsendtes fra Omanak, Jacobshavn og Julianehaab, hvoraf følger, at Arten er udbredt fra den nordligste til den sydligste Deel af det grönlandske Hav, men det er en Grönländerne ubekjendt Fisk, som tyder hen paa, at den kun tilfældigviis findes henimod Stranden, men at den, som Steller angiver, opholder sig langt fra Stranden og ud paa Dybet.

Den grönlandske Fisk viser de væsentlige Kiendetegn, som Pallas har optaget i Artsmærket for *L. Gelatinosus*, især er den nære Beliggenhed af Gadboret ved Bugfinnerne særdeles paafaldende. Selv i Delenes numeriske Forhold stemme Individuerne meget overeens. Saaledes angiver

	Memb. bronch.	i Pin. dorf.	i P. A.	i Pin. Pect	Hvirvlernes Antal.
Pallas Straalerne i	7	over 50	45	omtr. 30	64
ved Museets Skelet	6	54	46	32	60.

Den anden Art henhörer til Slægten *Stomias*, som Cuvier har dannet af tvende Fiskearter fra Nizzabugten, hvilke Rizzo ufuldstændigen har beskrevet. Man skulde ligesaa lidt have ventet at træffe en Art af denne Slægtsform i det grönlandske Hav, som af *Microstomus* og *Paralepis*, om hvilke der ved en anden Leilighed er viist, at de have hver en Art i dette Hav, skiönt de ligesom hiin tilhøre Middelhavet, og ere hidindtil ikke trufne udenfor samme langs med det atlantiske Havs og Nordsöens Kyster, hvilket dog vel snarere maa tilskrives Tilfældet, end virkelig Mangel. Den grönlandske Fisk besidder de Slægtskiendetegn, som Cuvier tillægger *Stomias*, et kort stumpt Hoved, horizontale Mellemkiaeveben besatte med stærke böiede Tænder fortil; Gjællelaagene ere smaa, tynde Blade; Legemet meget langstrakt og sammentrykket; Hovedet den høieste og tykkeste Deel; Bugfinnerne ere stillede meget langt til-

bage mod Halen; Rygfinnen lige overfor Gadborfinnen og tæt ved Halefinnen. Der findes ingen Tænder paa Tungen hos den grønlandske Art.

Om denne er en nye Art, kan for Tiden med Nöiagtighed ikke bestemmes, da de til Raade staaende Beskrivelser ere for ufuldstændige. Den har en lang Trevl hængende ned fra Gula, og kan altsaa ikke høre til den første Art eller *Stomias Boa*; derimod har Middelhavets *Stomias barbatus* en lignende Hudtrevl hængende ned fra Underkiæven. Det er imidlertid sandsynligt, at den er forskjellig fra denne, og den har indtil videre faaet Navn af *Stomias ferox*. Den har en sort Farve, som paa Siderne er hævet ved flere Rader af svage sølvglindsende Skyepletter; langs ned ad Bugfladen har den fire Rader stærkt sølvglindsende Punkter. Museet har erholdt maadelige Exemplarer af denne Fisk fra Fiskesnættet, og et fortrinlig godt fra *Omenak*. Det har en Totallængde af 7" 8". Fra Snuden til Gadboret er en Længde af 6" 3"; Hovedet indeholdes omtrent 10 Gange i Totallængden.

Antallet af Straalerne i

Memb. bronch.	Pin. Pect.	P. vent.	P. dorf.	Pin. Anal.
12 næsten lige lange	5	5	22	21.

Selskabet modtog:

Travaux de la commission pour fixer les mesures & les poids de l'empire de Russie, redigés par *A. Th. Kupfer*. Petersbourg 1841.

Vol. 1—2. 4to.

Abhandlungen der mathematisch-physicalischen Classe der Königlichen Bayerischen Akademie der Wissenschaften. 3 Band 2 Abth. München 1841.

Abhandlungen der philosophisch-philologischen Classe der Königlichen Bayerischen Akademie der Wissenschaften. 3 Band 2 Abth. ibid. 1841.

Gelehrte Anzeigen der Bayerschen Academie. Bd. 12 & 13.

Annuaire de l'académie royale des sciences & belles lettres de Bruxelles, Année 8. Bruxelles 1842.